

Решение № 60574

Номер 60574

Година 28.10.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 28.09

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гергана Кузманова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440101525

по описа за

2019

година

Производството е образувано по искова молба, подадена от *** против Х. В. Р., в която се твърди от ищеца, че на 22.12.2017г. е подписан Договор за паричен заем ** като Заемодател и ответника Х. В. Р. като Заемател, сключен при спазване на разпоредбите на Закона за потребителския кредит. С подписването на договора за паричен заем, Заемателят е удостоверил, че е получил Стандартен европейски формуляр, посочващ индивидуалните условия по паричния заем.

Между *** и ищеца е сключен Рамков договор за прехвърляне на парични задължения (цесия) от 30.01.2017 г. на основание чл. 99 от ЗЗД и Приложение № 1 към него от 02.05.2019г. , по силата на който вземането по посочения договор за паричен заем е прехвърлено в полза на ищеца изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности.

Съгласно сключения договор за заем, Заемодателят се е задължил да отпусне на Заемополучателя паричен заем в общ размер на **2000.00** лева, а последният усвоява цялата сума веднага след сключване на процесния договор, с което Заемодателят е изпълнил задължението си. В настоящия договор страните се съгласяват, че със сключването на същия ще се рефинансира текущият заем на ответника по Договор за паричен заем № *** в размер на 1120.71 лв. Страните са направили изрично изявление за прихващане на насрещни изискуеми задължения, като в случая процесният договор има сила на разписка. След извършеното прихващане задължението на Заемателя се погасява изцяло, а Заемодателят му изплаща остатъка от заемната сума по договора. Ответникът се е задължил да ползва и върне заемната сума, съгласно условията на сключения договор, като заплати сума в размер на 2294.60 лв., ведно с договорната лихва на 26 седмични погасителни вноски, всяка в размер на 114.73 лв. (включваща първоначална главница и договорна лихва). По договора за паричен заем, ответникът е извършвал плащания **в общ размер на 2 330.00 лв.** Към настоящия момент дължимата главница е в размер на **864.68** лв.

За ползването на предоставената заемна сума съгласно чл. 2, т. 5 от сключения Договор за паричен заем № *** от 22.12.2017 г. ответникът дължи договорна лихва в размер на 35.00 % годишно. В настоящия случай дължимата към момента договорна лихва е в размер на **53.16** лева за периода от датата на първа вноска от 08.01.2018 г. до 01.10.2018г. - датата на настъпване на падежа на договора.

Ответникът е трябвало да изплати целия заем на 01.10.2018г. - последната падежна дата, като от тогава до подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист,

както и на настоящата искова молба, сроковете по всички падежи на тези остатъчни вноски са отдавна изтекли, а ответникът по делото е продължил виновно да не изпълнява задълженията си, поради което същият дължи и обезщетение за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, в размер на **84.03** лв. от 02.10.2018 г. - датата, следваща деня на последната погасителна вноска на паричния заем до датата на подаване на заявлението - 27.08.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми.

Моли съда да постанови решение, с което да се признае за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца следните суми: **864.68** лв. главница; на **53.16** лева – договорна лихва за периода от 08.01.2018 г. до 01.10.2018г; лихва за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, в размер на **84.03** лв. от 02.10.2018 г. - датата, следваща деня на последната погасителна вноска на паричния заем до датата на подаване на заявлението - 27.08.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми, за които суми по ч.*** по описа на РС-С. е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Претендира и за разноските в настоящото и в заповедното производство.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника чрез назначеният му особен представител, с който признава иска са сумата от 864,68лв.-главница, 53,16лв.- лихва за периода 08.01.2018г. -01.10.2018г. и да сумата от 84,02лв.- ллихва върху непогасена главница.

С влязло в сила Определение №***г. по производството по делото е прекратено в частта му , с която се претендира установяване дължимостта на сумата от 494,16лв.- неустойка за неизпълнение на договорно задължение и такса разходи, поради недопустимост на иска в тази му част, предвид отхвърляне на заявлението за тази сума с влязло в сила Разпореждане №***г. по ч.Г.д.№***г. на СМРС.

В с.з. ищецът р.пр. не изпраща представител.

Ответницата,р.пр. ез особения представител не се явява. В с. з. не се явява и особения представител на ответника адв.***.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба и отговора,на становищата на страните в с.з. и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

По ч.Г.д.№***г. ,образувано по подадено заявление от *** е издал Заповед №** за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, с която е разпоредено длъжникът Х. В. Р. да заплати на кредитора *** сумата от 864,68 лева- главница , 53,16лв.- договорна лихва за периода 08.01.2018г.-01.10.2018г., 84,03лв.-законна лихва от 02.10.2018г. до 27.08.2019г. , ведно със законната лихва върху главницатаа от 10.09.2019г. до окончателното изплащане, както и разноски в разер на 29,92лв. за ДТ и 50,00лв. юриск.възнаграждение.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника Х. В. Р. чрез залепване на уведомление, поради което с Разпореждане ***г. съдът е указал на заявителя „***, че в едномесечен срок от съобщаването му може да предяви срещу длъжника по издадената заповед за изпълнение иск за установяване на вземането, си като довнесе дължимата ДТ.

Разпореждането е получено от заявителя на 05.12.2019г. и на 20.12.2019г. е образувано настоящото производство по предявеният от кредитора иск за установяване на вземането по посочената по-горе заповед за изпълнение.

От представения по делото заверен препис от Договор за паричен заем № ** се установява, че трето за делото лице - *** е предоставило на ответника Х. В. Р. заем в размер на 2 000,00 лв., който следвало да върне за срок от 40 седмици, при фиксиран годишен лихвен процент от 35 % и годишен процент на разходите /ГПР/ от 40,68 %. Съгласно чл. 2 т. 7 от договора, общия размер на всички плащания по договора възлиза на 2 294,60 лв., които заемателят е следвало да върне на 20 двуседмични погасителни вноски,първата от която е с падеж 08.01.2018г. , а последната-01.10.2018г., всяка от които е в размер на 114,73лв.

Според чл. 3 ал. 1 от договора страните са се съгласили да се рефинансира текущия заем на Заемателя, като същия заявява,че желае да погаси изцяло задължението си по Договор за паричен заем *** в размер на 1120,71лв., като след прихващане на заемателя е изплатен остатъка от заемната сума.

Заемателят дължи и законната лихва за всеки ден забава при неплащане на някоя от погасителни вноски /чл. 8 /.

Съгласно чл. 9 ал. 1 от договора, страните са се съгласили, че при забава в плащането на дължимите погасителни вноски, заемодателят има право да предприеме всички позволени от закона действия, за да събере своето вземане, което от своя страна може да доведе до значително повишаване на размера на дължимите суми от стната на заемателя.

Съгласно чл. 10 заемодателят има право по всяко време да прехвърли правата си по този договор на трето лице.

Видно от Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 30.01.2017г. кредитодателят и *** , чийто правоприменник е ищеца, са се съгласили, продавачът да прехвърля на купувача всички вземания по договори, които продавачът е отпуснал на свои клиенти , ведно с привилегиите и другите и принадлежности , посочени в което и да е Приложение №1 станало неразделна част от настоящия договор.

От представеното по делото извлечение от Приложение № 1 от 02.05.2019г. към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземания от 30.01.2017г. се установява, че кредитодателят е цедирал на ищеца вземането си към ответника, което е индивидуализирано с номер на договора /№ ***/, размер на главницата /2000 лв./, общо дължимата сума по кредита – 913,32 лв. и остатък на задължението към датата на прехвърляне – 1431,14лв., в т.ч. 864,00л.главница , 53,16 договорна лихва и 61,14 законна лихва.

С потвърждение по смисъла на чл. 99 ал. 3 ЗЗД цедентът е потвърдил, че индивидуализираните в Приложение № 1 от 02.05.2019г. вземания са прехвърлени на ищеца по делото.

Видно от представеното с исковата молба пълномощно /лист 21 от делото/ цедентът е упълномощил цесионера да уведоми от негово име всички длъжници по договорите за кредити, вземанията по които са прехвърлени с договора за цесия, за извършената продажба на вземания.

В качеството си на пълномощник на цедента, ищецът е изготвил уведомително писмо /лист 20 от делото/, адресирано до ответника, в което изрично е отразено, че кредитодателят е прехвърлил на ищеца вземането си по процесния договор за паричен заем. Ищецът не представя доказателства, че посоченото писмо е връчено на ответника.

Препис от описаните пълномощно и уведомително писмо са представени с исковата молба и са връчени на ответника, ведно със съобщението по чл. 131 ГПК, при условията на чл. 47 ал. 5 ГПК, както и на назначения му особен представител адв.****.

При така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание чл.422 ал.1 ГПК.

Искът е предявен от и срещу надлежни страни , в едномесечния срок по чл.415, ал.1 от ГПК , предмет на иска са сумите ,за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК, поради което е процесуално допустим.

С установителния иск по чл.422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповед за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищецът е да докаже факта, от който произтича вземането, а ответника - възраженията си срещу вземането.

Искът е частично основателен, поради следното:

Ищецът се явява материално правно легитимиран да търси установяване дължимостта на сумите по заповедта за изпълнение, тъй като на основание сключения рамков договор за цесия от 30.01.2017г. със стария кредитор и подписаното между тях Приложение № 1/02.05.2019г., в което цедираното право е индивидуализирано по обем и обхват, вземанията на цесионера по договора за паричен заем № *** са му прехвърлени по реда на чл. 99 ЗЗД. За да се прояви действието на договора за цесия между страните по него, е достатъчно постигането на съгласие между стария и новия кредитор. От момента на постигне на съгласието страните по договора за прехвърляне на вземания са валидно обвързани от него и цесионерът се явява носител на придобитите имуществени права.

Приемането на цесията от длъжника и неговото участие при сключването на договора не е необходимо, но за да има действие спрямо него цесията следва му бъде съобщена от предишния кредитор – чл. 99 ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Уведомяването има за цел да обвърже длъжника с договора за прехвърляне на вземането и да го защити срещу ненадлежно изпълнение на задължението му. Изходящото от цедента уведомяване създава достатъчна сигурност за длъжника относно извършената замяна на стария кредитор и гарантира изпълнение на задължението му спрямо лице, легитимирано по смисъла на чл. 75 ал. 1 ЗЗД.

В закона липсва забрана съобщението за цесията по чл. 99 ал. 3 ЗЗД да бъде извършено от новия кредитор /цесионера/ по силата на нарочно упълномощаване от цедента. В този смисъл е решение № 137/02.06.2015г. по Г. д. № 5759/2014г. на III г.о., ВКС. В случая доказателствата по делото сочат, че ищецът е бил упълномощен от цедента да уведоми ответницата за извършеното

прехвърляне на процесното вземане. Липсват доказателства цесията да е съобщена на длъжника преди подаване на заявлението. Препис от уведомителното писмо, както и от пълномощното са приложени към исковата молба, като според Решение № 3/16.04.2014г. по т.д. № 1711/2013г. на II, ВКС, с достигане на същите до длъжника е налице надлежно съобщаване на цесията по смисъла на чл. 99 ал. 3 ЗЗД и последната поражда действие по отношение на него съгласно чл. 99 ал. 4 ЗЗД. Това обстоятелство следва да бъде съобразено като факт от значение за спорното право, настъпил след предявяване на иска, на основание чл. 235 ал. 3 ГПК.

Съдът приема, че ответницата-длъжник е уведомена за прехвърляне на процесното вземане с връчване на препис от исковата молба и приложенията към нея, въпреки че това е станало по реда на чл. 47 ал.1 ГПК-чрез залепване на уведомление. За уведомяването на длъжника, законът не изисква спазването на особена форма и нарочен ред за връчване на съобщенията до него. В хода на висящ исков процес връчването на съобщения до ответника се извършва по разписаните в чл. 37 и сл. ГПК правила. Когато ответникът не е открит на постоянния и настоящия си адрес и не е установено да полага труд по трудово правоотношение или да осъществява стопанска дейност като регистриран търговец, са налице предпоставките за залепване на уведомление по чл. 47 ал. 1 ГПК, като с изтичането на двуседмичния срок по ал. 2, съобщението до него се смята за редовно връчено. Фингираното връчване на съдебните книжа не засяга редовността на уведомяването, тъй като в случая е налице недобросъвестно поведение от страна на длъжника, от което същият не може да черпи права. Ответникът не пребивава на регистрираните си постоянен и настоящ адрес, не е посочил и регистрирал в съответната общинска служба нов адрес. Същият сам се е поставил в невъзможност да бъде уведомен лично за извършеното прехвърляне, поради което не може, чрез особения си представител, да противопоставя възражения за ненадлежното си уведомяване по чл. 99 ал. 3 ЗЗД. Още повече, че длъжникът може да възражава успешно за липсата на уведомяване за прехвърляне на вземането само ако едновременно с това твърди, че е изпълнил на стария кредитор или на овластено от него лице, преди да е уведомен за цесията /Решение № 40/13.05.2010г. по т.д. № 566/2009г. на I т.о. и Определение № 987/18.07.2011г. по Г.д. № 867/2011г. на IV г.о., ВКС/. По делото нито се твърди, нито се доказва ответникът да е платил преди да му е връчен препис от исковата молба на лице, различно от цесионера. Ето защо към момента на приключване на съдебното дирене в настоящата инстанция, следва да се приеме, че ищецът е титуляр на дълговете на кредита, както и че прехвърлянето на вземането е противопоставимо на ответника и има действие спрямо него.

На следващо място, от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че сключеният между ответника и **** Договор за паричен заем № ***, притежава необходимите и съществени елементи на договор за потребителски кредит по смисъла на чл. 9 и сл. ЗПК. Ответникът не ангажира доказателства, че е изпълнил задълженията си по договора да заплати дължимите вноски в размера и сроковете, уговорени в погасителния план. В отговора на исковата молба не оспорва задълженията си по договора за главница, договорна лихва и законна лихва за процесните периоди в претендираните от ищеца в исковата молба размери, поради което искът е изцяло основателен и следва да бъде уважен, като се признае за установено по отношение на ответника, че същият дължи на ищеца следните суми: **864.68** лв. главница; на **53.16** лева – договорна лихва за периода от 08.01.2018 г. до 01.10.2018г; лихва за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, в размер на **84.03** лв. от 02.10.2018 г. -датата, следваща деня на последната погасителна вноска на паричния заем до датата на подаване на заявлението - 27.08.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми, за които суми по ч.Г.д. № */2019г. на СМРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

При този изход на делото, претенцията на ищеца за присъждане на разноски, както в исковото, така и в заповедното производство /т. 12 от ТР *** по тълк. дело № 4/2013г. на ОСГТК, на ВКС/ се явява основателна. В настоящото производство ищецът е доказал извършването на разноски за държавна такса в размер на 170,10 лв. По делото ищецът е защитаван от юриконсулт, поради което на основание чл. 78 ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП му се следва юриконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., определено от съда в границите по чл. 25 ал. 1 НЗПП. Освен това е заплатил и р разноските за особен представител на ответника в размер на 229,76лв. или общо разноски в настоящото исково производство в размер на 499,76лв., които ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника. За заповедното производство, ответникът дължи на ищеца разноски в размер 79,92лв., от които 29,92лв. за ДТ и 50,00лв. за юриск.възнаграждение.

Водим от горното, Смолянският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 ал. 1 вр. чл. 415 ГПК по отношение на Х. В. Р. с ЕГН * с адрес Г.С., ***, че същата дължи на ***, със седалище и адрес на управление Г. С., **, представляван от *** следните суми: **864.68** лв. главница; на **53.16** лева –договорна лихва за периода от 08.01.2018 г. до 01.10.2018г; лихва за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, в размер на **84.03** лв. от 02.10.2018 г. -датата, следваща деня на последната погасителна вноска на паричния заем до датата на подаване на заявлението - 27.08.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми, за които суми по ч.Г.д. № 935/2019г. на СмРС е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

ОСЪЖДА Х. В. Р. с ЕГН * с адрес *** да заплати на **, със седалище и адрес на управление *** представляван от ***, както и разноските в заповедното производство размер на **79,92 лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Смолянски окръжен съд в двуседмичен срок,считано от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: